

Proceskommissionen af 1892 ikke bragt i Forslag. Men der er andre Ting, som Proceskommissionen heller ikke har bragt i Forslag, og som man dog tager op. Man kan ikke forlange af en Proceskommission i 1892, at den skal have hittet paa alt det, som er godt, saa at der slet ikke kan være noget godt og rigtigt, som den ikke har hittet paa eller bragt i Forslag. Det, jeg her tænker paa, er den Ændring, som er foreslaaet angaaende Udvalgets Sammensætning i København. Der har nemlig Proceskommissionen foreslaaet, at det Udvalg, der skal udtage de 1,200 Nævninger i København, sammensættes af 2 valgte af Borgerrepræsentationen og 2 af Magistraten. Der foreslaaer den højtærede Justitsminister, at det skal være 4 af hver af Kommunalbestyrelsens Afdelinger, og jeg finder, at dette er en Forbedring. Det gælder netop om ved Udtagelsen af Nævninger, at Udvalget har det størst mulige Kendskab til de Personers Intelligens, Dømmekraft og Karakter, som man foreslaar skal optages paa Nævningelisten. Og man kan logisk slutte sig til, at 4 kan ikke have saa omfattende et Personalkendskab som 8, naar der er sket et skønsomt Valg.

Det tredje Omraade omfatter Doms­ magtens Adskillelse fra Forvaltningen. Det er den største og mest gennemgri­ bende Ændring, som efter det foreliggende Lovforslag foreslaas i Loven om Rettens Pleje af 26. Marts 1909. Det angaar Grundlovens Bydende i § 71 om, at Ret­ tens­ Pleje bliver at adskille fra Forvalt­ ningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov. Til Opfyldelse heraf saa vel som for at tilvejebringe den Adskillelse mellem Doms­ magten og Politiet, som efter manges Mening er nødvendig for Gennemførelsen af Anklageprincippet i Strafferetsplejen, foreslaar den højtærede Justitsminister at dele Landet i 70 Underretskredse og i hver af dem at ansætte en særlig Under­ retsdommer og en særlig Politimester. Under en saadan Ordning vil Underrets­ dommerens Stilling blive meget forskellig fra, hvad den nu er. Underretsdommerne ophører med at have administrative For­ retninger, og derved kommer de ind under det Værn for Uafhængighed, som er til­ sikret Dommerne i Grundlovens § 73, saa de ikke kan afsættes af Regeringen, men alene ved Dom og ikke forflyttes mod deres Villie uden for det Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted.

Ikke alene Grundlovens § 71, men ogsaa Proceskommissionen af 1868, den

saakaldte store Proceskommission, og den af 1892 foreslaar at foretage denne Ad­ skillelse af Doms­ magten og Forvaltningen. Men med Hensyn til den nærmere Ud­ formning er de forskellige Kommissioners Forslag meget afvigende. Kommissionen af 1868 foreslog at nøjes med ikke under 50 og ikke over 58 Underretskredse, Kommissionen af 1892 foreslog 103 Underretskredse med en Underretsdom­ mer og en Politimester i hver; et Mindretal, Klein, foreslog dog 77 Under­ retskredse. For Øjeblikket har vi 130 Underretskredse, og disse foreslaas det nu at reducere til 70, saa at der i disse an­ sættes 70 Politimestre og 82 Underrets­ dommere, idet 12 Underretskredse har over 40,000 Indbyggere efter sidste Folke­ tælling, og Lovforslaget bestemmer i § 17, 5te Stykke, at hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 40,000 Ind­ byggere, ansættes en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skri­ veren ved Underretterne paahvilende For­ retninger vedrørende Strafferetsplejen og Skifteforvaltningen. Underretsdommerens Antal vil efter Lovforslaget stige med den tiltagende Befolkning, 10 af Underretskred­ sene med under 40,000 Indbyggere har gennemsnitlig 37,359 Indbyggere, og de 3 af disse Kredse, som har flest Indbyggere, har gennemsnitlig 38,849 Indbyggere. Der kan ingen Tvivl være om, at en saa vidt­ gaende Reduktion af Underretskredsenes Tal, som her er foreslaaet, vil medføre Ulemper, Tidsspilde og Bekostning for Be­ folkningen. Det skal indrømmes, at man i Lovforslaget har søgt at raade Bod paa nogle af Ulemperne ved Nedlæggelsen af 50 af de nu bestaaende Underretskredse.

En Del af disse Bestemmelser, som skal lempe paa de uheldige Forhold, der afstedkommes, hvis Lovforslaget bliver til Lov, foreslaas det at give ved kongelig Anordning ifølge Lovforslagets § 19. Det gælder saaledes Bestemmelsen om, hvor Hovedtingstederne skal være. Det kan forudses, at der vil være meget delte Meninger om, hvor de 70 Hovedtingsteder skal være indenfor de paagældende Rets­ kredse, men idet man ikke i Lovforslaget fastsætter noget bestemt derom, tillader man enhver at haabe, at Hovedtingstedet bliver paa det Sted, hvor han helst vil have det. At der er mange, som i saa Henseende vil blive skuffet, ligger udenfor al Tvivl. Endvidere foreslaas det i Lov­ forslaget, at der kan tildeles en Un­ derretskreds flere Tingsteder, og at disses Antal bestemmes ved kongelig An-